

بهره وری از انرژی هسته ای معلمان

آخرین روزهای سال 85 به بیانی، با طعم تلخ و شیرین رو به پایان است. از يك سو مشکلات معیشتی و اقتصادی بخش گسترده ای از جامعه در روزهای منتهی به آغاز سال جدید دل انسان را به درد و کام را به تلخی می کشد، از سویی دیگر رشد تحرکات و خیزش های اعتراضی که آرام آرام می رود تا به جنبشی اجتماعی از وری خواست های صنفی تبدیل شود، بارقه هایی از امید را در دل همه کسانی که در محاق رفتن انگیزه های حق طلبانه در میان اقشار مردم را به مرثیه نشسته بودند، زنده کرده است. در این میان و در عین همزمانی اعتراضات گسترده زنان، کارگران و معلمان جامعه و ارزش یکسانی که می توان برای هر سه خیزش انسانی و اجتماعی ایشان قائل شد، نقشی را که می توان به اعتراضات معلمان در تحقق آرمان های کلی تر اجتماعی داد، قابل بحث است. در واقع معلمان در نتیجه جایگاه شغلی خود که بطور مستمر و گسترده با درصد قابل ملاحظه ای از جوانان و توده های مختلف مردمی در ارتباطند می توانند نقشی هسته ای و مرکزی در ادامه تحرکات و مبارزات اجتماعی مردم ایران ایفا کنند. بنابراین انرژی و پتانسیل درونی معلمان از حیث فراوری انگیزه های حرکتی در میان بخش های دیگر جامعه باید مورد دقت و تحلیل جدی و عملیاتی قرار گیرد. در این مطلب سعی خواهد شد از جنبه های مختلفی به اقدامات اخیر معلمان پرداخته شود.

آیا خیزش معلمان را جدی بگیریم؟ "آنچه در بهارستان گذشت"

بعد از ظهر دیروز یک مقام آگاه در نیروی انتظامی در گفت و گو با خبرنگار اعتماد دستگیری و انتقال حداقل 50 نفر از معلمان به بازداشتگاه را تایید کرد. معلمان بعد از شنیدن نتایج جلسه روز سه شنبه میان سران تشکل های معلمان با مجلس و مقامات دیگر به میدان بهارستان آمدند تا بار دیگر مقابل در شمالی ساختمان نوساز مجلس حاضر شوند. به گفته یکی از معلمان در جریان این اتفاق تقریباً همه سران تشکل های فرهنگیان بازداشت شدند. محمود بهشتی، اکبر باغانی، علی پورسلیمان، محمد داوری، قشقایی و اکبری از جمله فعالان صنفی بازداشت شده صبح چهارشنبه در پیاده روهای اطراف مجلس بودند. در تحولی دیگر صبح روز چهارشنبه در پی احضار پی که توسط شعبه نهم دادسرای کارکنان دولت جهت حضور در دادگاه برای علیرضا هاشمی دبیرکل سازمان معلمان ارسال شده بود، هاشمی قبل از حضور در میدان بهارستان دستگیر شد.⁽¹⁾

این خبری است که روزنامه اعتماد صبح پنجشنبه در صفحه اول خود آورد و در میان تنها مصاحبه وزیر آموزش و پرورش جمهوری اسلامی پس از 6 ماه. در همین حال پاره ای منابع نزدیک به معلمان آمار بازداشت شدگان را بیش از این تعداد اعلام کرده اند، چنانچه ویلاگ رسمی کانون صنفی معلمان ایران در همین روز این آمار را اینگونه ارائه می کند: "طی گزارشاتی که تاکنون رسیده حدود سیصد نفر از معلمان در حال حاضر در بازداشتگاه های قرارگاه های نیروی انتظامی و زندان اوین و دادسرای انقلاب به سر می برند."⁽²⁾

آمار می گوید، مسئله جدیست. به نظر می رسد عمق نارضایتی به حدی افزایش یافته است که آستانه تحریک معلمان را که در سالهای اخیر به شدت بالا رفته بود، تحریک کرده است. گسترش این نارضایتی ها به روزهای متوالی علی رغم دامنه کم آن در نقاط مختلف کشور حکایت از متفاوت بودن جنس این تحرکات دارد. (اگرچه پاره ای از منابع اعتراضات معلمان در کرمانشاه را نیز مخایره کردند اما این حرکت همچنان محتاج توسعه به استان های دیگر است.) اینجا است که اتخاذ تاکتیک هایی از سوی همه جریانها و گروههای آزادیخواه ضرورت می یابد. حال که جدی بودن خیزش معلمان و لزوم اتخاذ برنامه های حمایتی از اعتراضات معلمان مطرح می شود، اجمالا به نکاتی اشاره می شود.

عدم توقف اعتراضات:

بی تردید یکی از مهمترین امیدهای دستگاههای دولتی به پایان یافتن آتش خشم معلمان در روزهای آتی، فرارسیدن روزهای نوروز و آغاز سال جدید است. شایسته است معلمان مبارز که دیگر "چیزی جز زنجیرهایشان برای از دست دادن ندارند" با درک این تاکتیک دولت و با تداوم حرکت خود در روزهای آتی، تعطیلات سال نو را به مدرسه قهر و خشم اجتماعی خود تبدیل کنند و تا تحقق آرمان ها و خواست های خود ساکت ننشینند. علم به این ضرورت، آگاهی نسبت به حرکت را در معلمان نشان خواهد داد.

گسترش دامنه اعتراضات معلمان کشور:

نقص عمده ای که در حرکت اخیر معلمان احساس می شود، عدم همراهی در عین همدلی معلمان در سایر استان های کشور بوده است. به نظر می رسد در نتیجه فشار و سرکوبی که بر خیزش تهران اعمال شده است و در عین حال پایداری معلمان پاسخ اینهمه سرکوب بوده است، شوری همگانی در میان معلمان سراسر کشور ایجاد شده است. حال که این احساس مشترک بیش از پیش تقویت شده است، شایسته است معلمان آگاه، گوشه گوشه ایران را تریبون فریادهای اعتراضی خود نموده عملاً به خیزش مرکز بپیوندند. این مهم باید با توجه به تصمیمات کانون صنفی به عنوان هسته مرکزی حرکت اعتراضی صورت پذیرد.

همگرایی دیگر اقشار با فرهنگیان:

همچنان که در آغاز مطلب عنوان شد، خیزش اخیر معلمان تنها حرکت اعتراضی روزهای اخیر نبوده است. اعتراضات و در پی آن دستگیری و سرکوب حرکت آزادیخواهان و برابری طلبانه زنان در کنار تحرکات دائمی کارگران کشور بخش های دیگری از واقعیت های نوید بخش خیزش عظیم اجتماعی را شکل داده اند. حلقه مفقودی که در این بین احساس می شود، عدم همگرایی عملی میان گروههای معترض در این خیزش هاست. بی شک اگر چنین همگرایی و همراهی مبارکی صورت بندد، شاهد نتایج گسترده و بزرگی خواهیم بود. در این میان عدم حضور دانشجویان بعنوان جریان اعتراضی اصلی نیز احساس می شود، که این مسئله بیشتر به شرایط زمانی بروز اعتراضات مربوط می شود که همزمان با تعطیلی دانشگاهها و موسسات آموزشی می باشد. با اینهمه، باز هم همکاری و اعتراض دانشجویان در تقویت این خیزش ها ضرورت دارد.

باري انرژي هسته اي واقعي ملت ايران در اراده تك تك ايشان نهفته و جاري است . درك اين واقعيت و تبديل اين انرژي به بمب هسته اي انساني تنها غني سازي هسته ايست كه نه تنها مورد اعتراض هيچ انسان آزاديخواهي واقع نمي شود كه همراهي و حمايت همه ملت ها و حتي دولت ها را در پي خواهد داشت . پس سانتريفيوژهاي اعتراضی خود را بر هر كوچه و خيابان نصب كنيد، تا باد كه كيك سفيد آزادي را دست در دست هم قاچ بزنيم .

* * *

در پايان ذكر اين نکته ضرورت تاكيد دارد كه پايان اعتراضات همراه با پايان سال، منجر به سرد شدن شعله هاي اعتراض خواهد شد. بر معلمان عزيز و مبارز است كه تن به تعطيلي اعتراضات خود در اين روزهاي تعطيل آغاز سال جديد ندهند و خواب چندين ساله مردم ايران را برآشوبند . خوابي كه نه در اثر آرامش ذهن و روان كه به اميد تخدير بر ديگان دل و ذهنشان جاري شده است . به اميد رهايي و برابري

۱- روزنامه اعتماد، پنجشنبه ۲۴ اسفند ۱۳۸۵ ، صفحه اول.
۲- منبع: <http://www.ksmi1.blogfa.com/post-10.aspx>

ياسر عزيزي
جمعه ۲۵ اسفند ۸۵
منبع: <http://azizi61.multiply.com>